

Silvija Monros Stojaković

PASTELNE BOJE

Moja žena voli pastelne boje. Voli i pozlaćene ramove na umetničkim slikama koje vise na našim zidovima. Zaista ima ukusa, čim i mene voli.

Ali prekoputa nas se doselio jedan sasvim neotesan brka. Voli da pušta glasnu muziku koja trešti celom ulicom. U bašti mu rastu izdanci pravog zlata, ali crne boje.

Moji baštovani su mi rekli kako su kroz njegove prozore videli kojekakve škrabotine po zidovima. Sve nekako drečavo. Čak nedopustivo koliko je neukusno.

Imajući na umu pastelne boje s početka ove komunalne skaske, naložih svojim baštovanima da u snu brku pošalju kod brice, a da te silne klice zarđalog pasulja prebace kod mene. Biće moja žena zadovoljna ovim postupkom: skraćiću višegodišnje svađe po kućnim savetima. Očas posla! Manje zlo nego ono – ja tebi rušim krov, ti meni podrum, i tako godinama, vekovima. Potpuno zastarelo!

No, jednog dana me neka vremešna šiparica upita da li se to zove demokratija. „Neg-o šta!”, odgovorih tek da me ostavi na miru, da mogu dalje da gledam u svoju trenutnu ženu. Ona voli, rekosmo, pastelne boje. A oblači se u sasvim izazovne modele modnog kontrapunkta, pa je tad lepša i od Evropske unije...

Ali ona balavica što me je upitala za *fucking* grčku reč – davno beše kad su tamo mudraci mudrovali, u toj Grčkoj, dok su robovi sve ostalo radili – e, ona je sebi još dozvolila, ta lažna balavica, da mi kaže kako se jedne davne godine vratila sa svojim čovekom sa bračnog putovanja, brodom koji je od Buenos Ajresa do Đenove bio krcat Čileancima koji su napuštali rođenu avliju zbog totalnog kolapsa kamionskih snabdevača u zemlji nakon izborne pobeđe tamo nekog – prvi put glasom naroda izabranog – socijaliste po imenu Aljende...

Što ta baba nije lepo uživala u svom medenom mesecu!

Sad mi još nešto drobi o surovo izazvanim veštačkim nestašicama, o nekakvom međunarodnom pravu, o boljem i plemenitijem sutra. Sirotica. A živi, izgleda, u Srbiji... Bio je tamo i neki Generalštab... Remek-delo arhitekta Dobrovića, kaže mi zet.

Lako ćemo i tamo s nekom Palmirom, sad kad smo i taj rat okončali, samo da se ne oštete pastelne boje...